

И. Ты каза, мамо, че Богъ може да прави сичко, що поиска. Може ли да направи друго слънце?

М. Несумнѣнно, и сто хыляди по сто, ако поиска, и сто хыляды хыляды луны, и свѣтове и звѣзды.

И. Мамо, какъ създаде Богъ слънце-то?

М. Какъ направи ты тоя малкыя-тъ си ко-вчегъ завчеръ?

И. Направихъ го отъ книгъ.

М. Що употрѣби за да го направишь?

И. Ножицы-ты.

М. Друго нѣщо не употрѣби ли?

И. Пърсты-ты си. Не можъ да направѣхъ нищо безъ да употрѣбѣхъ рѣкъ-тъ си.

М. Но Богъ не зѣ нищо, отъ което да направи слънце-то, и нищо не употрѣби.

И. Азъ помнѣхъ, мамо, че ты ми каза, че Богъ нѣма тѣло: нѣма слѣдователно нито рѣцѣ, а ако нѣма рѣцѣ не разумѣвамъ какъ може да направи нѣщо.

М. Когато поискашь да ся движи рѣката ти къмъ главъ-тъ ти, тя ся движи: когато и Богъ поиска да създаде нѣщо създава ся. Когато още нѣмаше слънце, нито луна нито звѣзды, Богъ рече: Да бѣде свѣтъ и стана свѣтъ.

И. Какъ може да рече, мамо, като нѣма уста?

М. Ако можеше ты да речешъ единъ думъ, съ кой-то изведнѣждъ да направишь едно голѣмо дърво да израсте изъ землѣ-тъ, не